

Проблеми та шляхи удосконалення обліково-методичного забезпечення управління оборотними активами аграрних підприємств

Стоянова-Коваль С.С.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку і оподаткування
Одеського державного аграрного університету

Стоянова О.М.

аспірант кафедри обліку і оподаткування
Одеського державного аграрного університету

Статтю присвячено дослідженню актуальних питань з удосконалення обліково-методичного забезпечення управління оборотними активами аграрних підприємств та проблемам і шляхам їх вирішення. Обґрунтовано сутність поняття «облікова політика». Внесено пропозиції щодо формування облікової політики завдяки певним етапам. Досліджено питання про якість облікової політики. Проаналізовано бухгалтерський облік як науку, яка має свій метод. Визначено проблеми управління основними складовими елементами оборотних активів та окреслено шляхи їх удосконалення.

Ключові слова: обліково-методичне забезпечення, бухгалтерський облік, управління, оборотні активи, запаси, дебіторська заборгованість, грошові кошти та їх еквіваленти, методика, методи, аграрні підприємства.

Стоянова-Коваль С.С., Стоянова Е.Н. ПРОБЛЕМЫ И ПУТИ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ УЧЁТНО-МЕТОДИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ УПРАВЛЕНИЯ ОБОРОТНЫМИ АКТИВАМИ АГРАРНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Статья посвящена исследованию актуальных вопросов по совершенствованию учётно-методического обеспечения управления оборотными активами аграрных предприятий и проблемам, путям их решения. Обоснована сущность понятия «учётная политика». Внесены предложения по формированию учётной политики благодаря определенным этапам. Исследован вопрос о качестве учётной политики. Проанализирован бухгалтерский учёт как наука, которая имеет свой метод. Определены проблемы управления основными составными элементами оборотных активов и подчеркнуты пути их усовершенствования.

Ключевые слова: учётно-методическое обеспечение, бухгалтерский учёт, управление, оборотные активы, запасы, дебиторская задолженность, денежные средства и их эквиваленты, методика, методы, аграрные предприятия.

Stoyanova-Koval S.S., Stoyanova O.M. PROBLEMS AND WAYS OF IMPROVEMENT ACCOUNTING AND METHODOLOGICAL SUPPORT MANAGEMENT OF CURRENT ASSETS OF THE AGRARIAN ENTERPRISES

The article is devoted to topical issues of improvement accounting and methodological support management of current assets of the agrarian enterprises that problems and ways of their solution. The essence of the concept "accounting policy". The proposals on formation of the accounting policy due to certain stages. Investigated the question of the quality of accounting policy. Analyzed accounting as a science, which has its own method. Defined problem management the main components of current assets and identify ways to improve them.

Keywords: accounting and methodological support, accounting, management, current assets, inventories, receivables, cash and cash equivalents, methodology, methods, agrarian enterprises.

Постановка проблеми у загальному вигляді. На сьогоднішній день в умовах сучасної економіки України, ринкові та господарсько-правові відносини вимагають нових підходів до управління економічними процесами як на макрорівні, так і на рівні окремих суб'єктів господарювання. Особливого значення набувають проблеми обліково-методичного забезпечення та створення механізмів управління оборотними активами на аграрних підприємствах. Розробка досконалого механізму управ-

ління оборотними активами на підприємствах аграрної сфери і дієве його застосування на практиці є досить актуальною проблемою в даний час, оскільки ефективне формування і регулювання обсягу і структури оборотних активів сприятиме підтримці оптимального рівня прибутковості, ліквідності, забезпечить оперативність виробничого і фінансового циклів господарської діяльності, а отже досить високу платоспроможність і фінансову стійкість аграрних підприємств.

В умовах постійного ускладнення системи управління надзвичайно важливим є удосконалення інформаційного забезпечення. Не останнє місце в загальній інформаційній системі аграрних підприємств займає бухгалтерський облік. Саме завдяки йому зовнішні та внутрішні користувачі отримують інформацію про господарські операції аграрного підприємства, можуть здійснювати аналіз наслідків раніше прийнятих управлінських рішень, контролювати всі господарські процеси. Використання оборотних активів впливає, в першу чергу, на прийняття рішень щодо стратегічного розвитку та забезпечує позитивні результати діяльності аграрних підприємств. Саме тому, оцінка рівня забезпеченості оборотними активами та ефективність їх використання є надзвичайно актуальними.

Але на жаль, типовим економічним наслідком кризових явищ для більшості вітчизняних аграрних підприємств стала гостра нестача необхідного обсягу оборотних активів, що істотно позначається на ефективності їх діяльності. Разом з цим низька забезпеченість аграрних підприємств оборотними активами супроводжується низьким рівнем їх використання і непослідовним застосуванням обліково-методичного забезпечення, принципів організації та механізмів управління цих активів, що робить дану тему дослідження актуальною та перспективною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Концептуальні основи обліково-методичного забезпечення та методичні основи управління оборотними активами розглядаються у наукових працях вітчизняних і зарубіжних вчених-економістів, котрі зробили значний внесок у дослідження цих проблем. До них відносяться такі вітчизняні вчені як І.А. Бланк, Ф.Ф. Бутинець, К.В. Ізмайлова, Г.Г. Кірейцев, В.Ф. Максимова, В.О. Мец, Є.В. Мних, А.М. Поддєрьогін, П.Л. Попович, Г.В. Савицька, М.Г. Чумаченко, А.Д. Шеремет, С.І. Шкарабан та багато інших, а також зарубіжні вчені-економісти як Е.Р. Бріггем, І.В. Зелгавіс, В.В. Ковальов, М.Н. Крейніна, Л.Н. Павлова та ін. Та все ж існує ряд теоретичних і практичних проблем, які все ще залишаються невирішеними та набувають подальшого розв'язку на рівні аграрних підприємств. До них слід віднести: проблеми оцінки ефективності використання оборотних активів та їхніх основних елементів, удосконалення системи їх обліково-методичного забезпечення та контролю, нейтралізацію впливу кризових явищ на їхнє формування та ін. У зв'язку з цим обраний напрямок досліджень

актуальний і має наукову і практичну значимість.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Для нормального функціонування своєї господарської діяльності аграрним підприємствам необхідно ефективно управляти своїми оборотними активами, котрі відіграють дуже важливу роль в діяльності таких підприємств. Тому, розробка досконалого механізму управління оборотними активами аграрних підприємств і дієве застосування його на практиці є досить актуальною проблемою в даний час, оскільки ефективно управління з формування та регулювання обсягу і структури оборотних активів сприятиме підтримці оптимального рівня ліквідності, забезпечить оперативність виробничого і фінансового циклів господарської діяльності, а отже, сприятиме платоспроможності і фінансовій стійкості цих підприємств. Однак, окремі проблеми обліково-методичного забезпечення управління оборотними активами аграрних підприємств до сих пір залишаються невирішеними та потребують подальших наукових досліджень і розробок.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є визначення проблем та шляхів удосконалення обліково-методичного забезпечення з ефективного управління оборотними активами на аграрних підприємствах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Кожне аграрне підприємство повинно обрати таку політику формування оборотних активів та визначення джерел їх фінансування, яка давала б можливість: оптимізувати їх обсяг і структуру; визначати обґрунтовану потребу в оборотних активах та оптимальне співвідношення між різними їх джерелами фінансування; підвищити ефективність використання оборотних активів. Ефективність управлінських рішень залежить від оптимальної організації планування обліку, контролю та аналізу з метою виявлення альтернативних рішень для досягнення стратегічних напрямків діяльності у майбутньому.

Бухгалтерський облік дозволяє зовнішнім та внутрішнім користувачам отримувати інформацію про всі господарські операції аграрного підприємства, пов'язані з його створенням, основною та іншими видами діяльності. Дані обліку, надають можливість проводити аналіз наслідків раніше прийнятих рішень, а також здійснювати постійний контроль за господарськими процесами. З погляду на це, актуальною проблемою, в умовах

глобальних економічних змін, залишається подальше удосконалення облікового-методичного забезпечення.

Як кожна наука, бухгалтерський облік має свій метод. Він забезпечує вирішення головних завдань обліку з метою отримання, обробки та видачі облікової інформації для задоволення потреб користувачів. Можемо сказати, що метод бухгалтерського обліку - це сукупність способів, які забезпечують отримання, обробку та видачу облікової інформації з метою використання її в процесі управління. Під обліковою інформацією розуміють відомості щодо функціонування суб'єкта господарювання, зафіксовані у носіях облікової інформації. Також, потрібно адаптувати облікову інформацію під потреби конкретного користувача для виконання конкретного завдання, визначеного для досягнення заданої мети.

Бухгалтерська інформація буде якісною лише тоді, коли відповідатиме таким основним ознакам: зрозумілість, доречність, достовірність, зіставність. Так, для користувачів при прийнятті управлінських рішень вона має бути зрозумілою, відповідати в повному обсязі їх потребам, давати впевненість в реальності даних бухгалтерського обліку та можливість аналізувати отримані дані. Якість облікового забезпечення залежить від багатьох факторів. На нашу думку, найважливішими серед них є раціональна організація облікового процесу, яка включає, зокрема, наявність розроблених та затверджених Положень про бухгалтерську службу, визначення її обов'язків, прав, відповідальності, взаємодії з іншими структурними підрозділами, посадових інструкцій головного бухгалтера та інших працівників бухгалтерії.

Облік вивчає свій предмет за допомогою таких методів: хронологічне і систематичне спостереження; вимірювання господарських засобів і процесів; реєстрація та класифікація даних з метою систематизації; узагальнення отриманої інформації з метою звітності. Застосування наведених вище методів дає змогу одержувати відповідну інформацію про господарську діяльність для зовнішніх і внутрішніх користувачів [3, с. 141-142].

Вважаємо, що якість обліково-методичного забезпечення, в першу чергу, залежить від раціональної організації облікового процесу, заважає цьому на окремих аграрних підприємствах невідповідна організація праці працівників бухгалтерії, що перш за все пов'язано з відсутністю розроблених та затверджених на цих підприємствах аграрної сфери положень про бухгалтерію з визначенням обов'язків, прав,

відповідальності та взаємовідносин бухгалтерії з іншими підрозділами аграрного підприємства, а також посадових інструкцій головного бухгалтера та інших працівників бухгалтерії в яких повинні бути визначені не тільки обов'язки, права та відповідальність, але і кваліфікаційні вимоги до спеціалістів бухгалтерського обліку та перелік необхідних знань.

Можемо зазначити, що якість обліково-методичного забезпечення в значній мірі залежить від якісної облікової політики аграрних підприємств, формування якої може відбуватися лише при об'єднанні різних сфер економічної діяльності суб'єктів господарювання.

Тому, не менш важливого значення набуває розгляд питання про якість облікової політики. Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», ст.5, р. II визначено, що кожне підприємство самостійно визначає за погодженням з власником (власниками) або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів облікову політику цього підприємства [9], тобто можемо сказати, що аграрні підприємства за потреби можуть змінювати на свій розсуд облікову політику.

Охарактеризуємо визначення поняття «облікова політика», яке визначає Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» (далі НП(С)БО), згідно якого облікова політика – сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності [5].

Відзначимо, що формування облікової політики здійснюється завдяки певним етапам, таким як: організаційний; підготовчий; дослідницький; методологічний; заключний. На організаційному етапі відбувається створення виконавчого органу та закріплення за його фахівцями обов'язків і повноважень. Визначення як тактичних, так і стратегічних напрямів діяльності та об'єктів обліку відбувається на підготовчому етапі. Зовнішні умови, які чинять вплив на господарську діяльність та на облікову політику вивчаються на дослідницькому етапі. На методологічному етапі відбувається вибір елементів облікової політики та розробка порядку інформаційного забезпечення процесу її формування. Складання поточного розпорядчого документа про облікову політику, запровадження самої облікової політики та здійснення контролю за її дотриманням відбувається на заключному етапі.

Проблемним питанням організації облікової політики є питання щодо внесення змін. Зміни в обліковій політиці аграрних підприємств можуть здійснюватись ретроспективно та перспективно. При ретроспективному відображенні змін в обліковій політиці, вплив змін здійснюється відносно подій і операцій минулих періодів від моменту їх виникнення, та відображається у звітності шляхом повторного подання порівняльної інформації про минулі звітні періоди. При перспективному відображенні змін облікова політика поширюється на події та операції що виникають після дати зміни облікової політики [1, с. 9-10].

Вважаємо, що при внесенні змін в облікову політику, які стосуються оборотних активів, у розпорядчому документі про облікову політику необхідно детально описувати порядок коригування показників.

Рівень якості інформації залежить від якості носіїв первинної, поточної та підсумкової інформації, чому сприяє раціональна організація методичного, технологічного та організаційного етапів обліку. Збільшення обсягів інформації, підвищення вимог щодо оперативності та якості її обробки, зростання інформаційного навантаження на управлінський персонал активізували проблему комплексної автоматизації управлінської діяльності на основі сучасних інформаційних технологій і засобів телекомунікації. Документальна фіксація інформації є обов'язковим елементом обліку, тому в сучасних умовах господарювання вирішенню зазначеної проблеми сприятиме впровадження електронного документообігу [2, с. 176].

Тобто, можемо зазначити, що інформаційні технології на аграрних підприємствах мають розвиватися за електронною технологією шляхом створення інтегрованого банку облікових даних для задоволення потреб користувачів облікової інформації у реальному масштабі часу.

Вирішенню проблеми щодо удосконалення організації документообігу на аграрних підприємствах сприяє пошук і використання сучасних інформаційних технологій для створення електронного документообігу. Впровадження сучасних інформаційних технологій сприяє також вирішенню проблеми щодо прискорення оброблення облікових даних та їх передачі всім користувачам.

В умовах державного регулювання обліку в Україні якість обліково-методичного забезпечення управління оборотними активами аграрних підприємств, залежить від постій-

ного моніторингу діючих законодавчих та нормативно-правових актів. Регулювання питань методології бухгалтерського обліку оборотних активів забезпечується згідно П(С)БО [2, с. 179].

Існує думка, що управління запасами базується на збиранні та систематизації внутрішньої інформації про фактичний стан запасів, швидкості їх реалізації; зовнішньої інформації про кон'юнктуру відповідного сегменту споживчого ринку та моніторингу збутової і цінової політики постачальників, а також орієнтується на прогнозні показники обсягу реалізації запасів, використання як матеріальних, так і фінансових ресурсів [4, с. 110].

Якісна облікова інформація про наявність та рух запасів залежить від вирішення проблеми щодо визначення критеріїв визнання запасів, відповідно до якого запаси визнаються активами, а саме якщо існує імовірність того, що аграрне підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з їх використанням, та їх вартість може бути достовірно визначена [2, с. 182].

Актуальною проблемою раціональної організації обліку запасів є додержання вимог п. 6 П(С)БО 9 «Запаси» щодо класифікації запасів. Так, прийняття рішень щодо ефективності використання запасів залежить від наявності інформації про наявність і рух запасів, не тільки за їх видами, але й за найменуваннями (згідно п. 7 П(С)БО 9 «Запаси»). Достовірність облікової інформації про запаси залежить від якості визначення первісної вартості запасів (згідно пп. 8 – 15 П(С)БО 9 «Запаси») [6].

Придбані (отримані) або вироблені запаси зараховуються на баланс аграрного підприємства за первісною вартістю. У разі, якщо на момент оприбуткування запасів неможливо достовірно визначити їх первісну вартість, такі запаси можуть оцінюватися та відображатися за справедливою вартістю з наступним коригуванням до первісної вартості. Первісною вартістю запасів, що виготовляються власними силами підприємства, визнається їхня виробнича собівартість, яка визначається згідно з П(С)БО 16 «Витрати» [8].

При відображенні в обліку операцій з реалізації запасів відповідно до вимог П(С)БО 9 «Запаси» виникає проблема вибору методу оцінки вибуття запасів (наприклад, оцінка за нормативними затратами чи оцінка за цінами продажу), тому що для всіх видів запасів, що мають однакове призначення та однакові умови використання, застосовується тільки один із запропонованих методів.

Тобто, головний бухгалтер аграрного підприємства повинен вирішити проблему використання того чи іншого методу оцінки запасів при їх вибутті (реалізації). Обираючи той чи інший метод оцінки, потрібно пересвідчитись у його ефективності, адже сума за розрахунком буде впливати як на собівартість реалізації, так і на фінансовий результат від основної діяльності аграрного підприємства [2, с. 183].

Актуальною проблемою є відображення в обліку та звітності запасів за найменшою з двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації (згідно пп. 25–28 П(С)БО 9 «Запаси») [6]. Забезпечення внутрішніх та інших користувачів своєчасною обліковою інформацією про наявність і рух виробничих запасів залежить від вирішення проблем:

1. Дотримання вимог чинних законодавчих і нормативно-правових актів.

2. Здійснення класифікації запасів за видами та найменуваннями.

3. Визначення первісної вартості запасів при їх придбанні відповідно до вимог П(С)БО 9 «Запаси» і П(С)БО 16 «Витрати».

4. Обов'язкове документування господарських операцій із руху вироблених запасів згідно з вимогами.

5. Забезпечення повного й систематичного кількісного обліку виробничих запасів у місцях зберігання.

6. Обов'язкова перевірка бухгалтерією одержаних від матеріально відповідальних осіб первинних документів відповідно до вимог Інструкції про застосування плану рахунків бухгалтерського обліку. Вирішенню проблеми сприятиме розробка, затвердження та використання робочого плану рахунків із переліком необхідної кількості субрахунків із другого, третього порядку для обліку виробничих запасів.

7. Забезпечення систематичного ведення аналітичного обліку виробничих запасів у розрізі місць зберігання, матеріально відповідальних осіб та видів виробничих запасів.

8. Надання користувачам якісної інформації про наявність та використання малоцінних і швидкозношуваних предметів (далі МШП) залежить від дотримання критеріїв їх визнання відповідно до яких вони багаторазово використовуються та зберігають матеріальну форму зі строком служби не більше одного року. Відповідно до п. 23 П(С)БО 9 «Запаси» вартість МШП, що передані в експлуатацію, виключаються зі складу активів, тому актуальною проблемою є забезпечення організації оперативного кількісного обліку мало-

цінних предметів за місцями експлуатації, відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання.

9. Систематичне підвищення кваліфікації персоналу бухгалтерії для забезпечення якісного ведення управлінського обліку виробничих запасів, які відповідно до вимог П(С)БО 16 «Витрати» включаються до складу прямих матеріальних витрат. Головний бухгалтер підприємства повинен самостійно визначити організацію і методику управлінського обліку. Вирішенню проблеми сприятиме розробка й затвердження відповідних нормативних документів із метою забезпечення персоналу бухгалтерії основами організації та методами ведення управлінського обліку, що сприятиме підвищенню якості планування діяльності з метою розробки зведених кошторисів виробничого підприємства, складовою якого є формування бюджету виробництва та бюджету закупівель виробничих запасів [2, с. 184-185].

Актуальними проблемами обліку готової продукції є перш за все визначення її первісної вартості, яка визначається відповідно до вимог П(С)БО 16 «Витрати» й дорівнює фактичній виробничій або нормативній собівартості [8].

Для забезпечення внутрішніх користувачів своєчасною обліковою інформацією, для прийняття рішень щодо раціональної мінімізації витрат основної діяльності аграрного підприємства, для формування даних про фактичну виробничу собівартість готової продукції необхідно вирішити проблеми щодо:

– визначення складу й переліку прямих матеріальних витрат, прямих витрат на оплату праці, інших прямих витрат;

– визначення складу і переліку загально-виробничих витрат;

– здійснення обов'язкового поділу загально-виробничих витрат на постійні й змінні та визначення бази їх розподілу;

– при здійсненні аграрним підприємством декількох видів основної діяльності актуальною проблемою є організація обліку загально-виробничих витрат за місцями й центрами виникнення та подальшого їх розподілу й списання;

– визначення справедливої вартості супутньої продукції або ціни можливого використання зворотних відходів, отриманих у процесі виробництва;

– визначення вартості зовнішнього браку, собівартості внутрішнього виправного браку та внутрішнього остаточного браку та обов'язкового документування операцій щодо виявлення та списання браку;

- вибору способу вимірювання та методики оцінки незавершеного виробництва;
- визначення організації й методики обліку витрат допоміжних виробництв.

Важливим завданням забезпечення покращення фінансового стану аграрних підприємств є прийняття рішень щодо управління дебіторською заборгованістю. Зазначимо, що потребують вирішення такі наступні проблеми організації і методики обліку, зокрема:

1. Обов'язкове здійснення класифікації дебіторської заборгованості з дотриманням вимог щодо строку погашення протягом нормального операційного циклу [2, с. 186].

2. Визначення оцінки при визнанні дебіторської заборгованості активом відповідно до вимог п. 6 П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість» та вирішення проблеми щодо визначення справедливої вартості дебіторської заборгованості.

3. Вибір методу визначення величини сумнівних боргів на підставі обов'язкового аналізу даних додатків до П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість» [7]. Обравши відповідний метод, бухгалтер повинен забезпечити визначення методики величини резерву сумнівних боргів.

4. Дотримання вимог чинних нормативно-правових актів щодо забезпечення якісної методики аналітичного обліку дебіторської заборгованості за товари, продукцію, роботи, послуги. Вирішенню проблеми сприяють: формування робочого плану рахунків з рахунками другого, третього порядку для одержання інформації про виникнення та погашення заборгованості кожного дебітора для контролю та недопущення сумнівної й безнадійної заборгованості; обов'язкове застосування рахунку 071 «Списання дебіторської заборгованості» протягом не менше трьох років із дати списання заборгованості для спостереження за можливістю її стягнення у разі зміни майнового стану боржника. Для надання користувачам своєчасної і якісної інформації персонал бухгалтерії повинен вирішити проблеми щодо організації й методики обліку такої заборгованості, а саме: розробка та використання робочого плану рахунків; відображення в обліку виникнення або погашення іншої поточної дебіторської заборгованості відповідно до вимог чинних нормативно-правових актів.

Здійснення комерційної діяльності суб'єктами господарювання пов'язане з прийняттям ефективних рішень щодо управління грошовими потоками для забезпечення опти-

мального співвідношення між ліквідністю й прибутковістю. Забезпечення користувачів достовірною й своєчасною обліково-методичною інформацією про наявність та рух грошових коштів пов'язане з вирішенням таких основних проблем щодо раціональної організації й методики обліку грошових коштів:

- своєчасне документування усіх господарських операцій руху грошових коштів у касі, на поточних та інших рахунках в установах банків, грошових документів і грошових коштів у дорозі;

- дотримання вимог нормативно-правових актів щодо звітності матеріально відповідальних осіб про наявність і рух грошових коштів у касі, у дорозі та грошових документів;

- забезпечення своєчасної систематизації даних первинних документів на рахунках бухгалтерського обліку відповідно до вимог Положень (стандартів) бухгалтерського обліку, Плану рахунків бухгалтерського обліку;

- забезпечення корисності облікової інформації про грошові кошти у фінансовій звітності залежать від дотримання вимог щодо її складання та своєчасності подання.

Отже, щодо облікового-методичного забезпечення ми визначили, що оборотні активи є ресурсами аграрного підприємства, які виступають у вигляді конкретних елементів господарського обороту, а головним їх критерієм є відображення у балансі [2, с. 187-188].

Висновки з цього дослідження. Отже, бухгалтерський облік як інформаційна система має постійно розвиватися і вдосконалюватися відповідно до економічних процесів які відбуваються на макро- і мікро рівнях. Оскільки потреби та пріоритети зовнішніх і внутрішніх користувачів постійно зростають і змінюються, система бухгалтерського обліку оборотних активів повинна адекватно змінюватися з тим, щоб задовольняти інформаційні потреби різних груп користувачів для постановки тих проблем, які потрібно вирішувати в їх діяльності. Важливою складовою загальної інформаційної системи аграрного підприємства є інформація, яку надає бухгалтерський облік, який включає виявлення, вимірювання, реєстрацію, накопичення, узагальнення та передачу інформації про діяльність аграрного підприємства користувачам для прийняття рішень.

Одним із головних шляхів удосконалення обліково-методичного забезпечення управління оборотними активами аграрних підприємств є якість носіїв первинної, поточної та підсумкової інформації, яка також впли-

ває на рівень якості інформації. В умовах постійного зростання обсягу інформації, вимог щодо оперативності її обробки, інформаційного навантаження на управлінський персонал, виникає потреба у комплексній автоматизації управлінської діяльності на базі сучасних інформаційних технологій. Оскільки документальна фіксація інфор-

мації є обов'язковою, то потрібно, на нашу думку, запроваджувати на усіх аграрних підприємствах електронний документообіг. У свою чергу, якість обліково-методичного забезпечення управління оборотними активами залежить від безперервного відслідковування як законодавчих, так нормативно-правових актів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бондар М. Облікова політика підприємства: зміни та доповнення / М. Бондар, В. Бабиц // Бухгалтерський облік і аудит. – 2012. – № 12. – С. 8-12.
2. Гладких Т.В. Обліково-аналітичне забезпечення управління оборотними активами: проблеми та напрями їх вирішення / Т.В. Гладких, Ю.А. Верига, Н.О. Кулявець // Проблеми і перспективи розвитку бухгалтерського обліку, аналізу та контролю в умовах глобалізації економіки: монографія / [колектив авторів]; за заг. ред. проф. Вериги Ю.А., доц. Ночовної Ю.О. – Полтава: ПУЕТ, 2014. – 333 с.
3. Максимова В.Ф. Бухгалтерський облік: Підручник для студентів вищих навчальних закладів спеціальності 6.050100 «Облік і аудит» – Одеса: ОНЕУ, 2012. – 670 с.
4. Мельничук К.С. Управління оборотними активами підприємства як необхідна складова забезпечення їх ефективної діяльності / К.С. Мельничук // Наука й економіка. – 2013. – № 4(16). – Т. 2. – С. 108-112.
5. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджено Міністерством фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.
6. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси»: Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20.10.1999 р. № 246. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
7. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість»: Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 08.10.1999 р. № 237. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
8. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31.12.1999 р. № 318. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
9. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 р. № 996 – XIV. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.